

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Antonii Sanderi Presbyteri, S. Th. Licentiati Hagiologivm
Flandriae Sive De Sanctis eius Prouinciae Liber vnus**

Sanderus, Antoine

Antverpiae, 1625

Martinvs Tvronensis Episcopus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10172

alia plura in dioecesi Gandauensi Paroecialia templa, Parthenio nomine honorata; ea sequuntur; extra opidum Mariekerka, Basseuelde, Eertuelde, Clusen, Desselberghe B. Virginis ad Niues, Desselendonck, Crubeke, Dackenam, Exaerde, Moerbeke eum S. Antonio Mellene, Nieukercke, Rupelmonde, Temscheicum S. Amelberga, Waesmunster cum SS. Petro & Paulo, Offenelle, Teneramundæ Ecclesia collegiata. In opido Aldenardensi Ecclesia Pamelensis, Singhem cum S. Bauone; Asperen, Woorteghem, Donsana Ecclesia cum S. Egidio, Leerne cum S. Ioanne Baptista, Zeeuergem, Nazarette, Bellem, Ruyslede, Regularibus Ecclesijs, & sacellis in Episcopato Gandauensi pluribus exceptis, quæ titulum eiusdem Deiparæ Virginis habent.

MARTINVS TVRONENSIS

Episcopus.

II. *Nov.* **I**S Tornaci in monte S. Martini (vbi nunc est Abbatia Benedictinorum) mortuum ad vitam reuocasse & apud Fanopinenses templum idolorum euertisse traditur. Arborem insuper piorum damoni dedicatam, quæ sano erat proxima excidit. Cui rei cum Antistes loci cæteraque Gentilium turba primum obsisteret, tandem consentit modo ipse ruentem exciperet, quod factum se confusus in Domino intrepidè pollicetur. Itaque eo in loco vincetus statuitur pro arbitrio rusticorum, quo arborem esse casuram nemo dubitabat. At ille super se ruenti, eleuata manu salutis signum opposuit, tum vero ita in diuersam partem ruit, vt rusticos, qui in tuto loco steterant poene prostrauerit. Addit Seuerus Fulpitijs lib. 1. cap. 1.

cap. 10. neminem ferè ex immani illa multitudine Gentilium fuisse, qui non impositione manus desideratâ, in Christum crediderit. Sed & Martinum eas regiones, destructis fanis, Ecclesijs & Monasterijs repleuisse. Plura apud Cognatum vide lib. 1. cap. 32. historiæ Tornacensis.

MARGARITA IPRENSIS.

Vixit hæc virgo ex præscripto tertiæ regulæ S. Dominici, & à sacris illi confessionibus fuit B. Zege-^{20. 191.}
rus Insulensis, annos vnum & viginti nata ad Dominum anno 1237. migravit, vitam scripsit Thomas Cantipratanus, & eidem Zegero inscripsit, quam è codice Auberti Miræi euulgavit Hyacinthus Choquetius. Vide & Cantipratanum lib. 2. Apum cap. 48. quinquennis sacrosanctam Eucharistiam à Deo instructa suscepit. Septennis disciplinis & ieiunijs carnem maceravit, bis per hebdomadam tantû pane & aqua corpus sustentabat, decennis Christo crucifixo compassâ spinis se flagellabat, ei votum castitatis facienti cum tribus coronis apparuit, vti & virgo mater quæ ei sua dimissâ esse peccata asserbat. Ab aspectu virorum horruit, silentiû impensè coluit, pacem cum omnibus sectabatur, à vino carnibus & cibis delicatis penitus abstinuit, ieiunia etiam ad triduum protrahebat, summus ei fuit parcissimus, nocte cum die in orationibus transigebat etiam sessa aliquando ab Angelis eleuata, vt elemosynam facere sæpe mendicauit; ab ipso vero Christo Eucharistiam etiam accepit ante Pascha per quadriduû ieiunauit, variæ ei à Christo & Deipara reuelationes factę sunt. Christum crucifixum in Parasceue vidit. Mortem suam prædixit: moribundæ Christus apparuit, multif-
T que